

Τῇ Κυριακῇ Ε' τῶν Νηστειῶν ἑσπέρας.

Ο ιερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἢς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν δὲ ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη δὲ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη δὲ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασσας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτα δέ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Οἱ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· δὲ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ δὲ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, δέ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Kai πάλιν.

Οἱ ἥλιοι ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Kai νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι δὲ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ δὲ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΓΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηγαίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἄχος Λ Πα φ

Kυριε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ ν ν
 οι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε Δι
 ει σα α α κου σο ο ον μου προ σχεστηφω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
 Κυ ν ρι ι ε ε

Kα τεν θυν θη η τω η προ ο ο σεν χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο ον
 σου ε πα αρ σι ι ις τωων χει ει ει ρω ω ω ω
 ων μου Δι θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι ι νη η ει
 σα α α α κου σο ον μου ον Κυ ν ρι ι ε ε

Ἡ Στιχολογία. Ἑ χ

H Β8 ου Kv ν ρι ε φυ λακηντω στο μα τι ι μου

και θυ ν ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν

M Β8 η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι ι

αις

S Β8 uv αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

P Β8 αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μουν

O Β8 τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο

κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κοι ται αυτων

A Β8 κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυ των παρατον A α δην
O^{B8} τι προς σε Ku ν ρι ε Ku ρι ε οι ο φθαλ μοι
 οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χη
 ην μου
Φ^{B8} ν λα ξο ov με α πο πα γι ι δος ης συν ε
 στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
 με ε νων την α νο μι ι αν
Π^M ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
 λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
 ελ θω
Φ^{B8} ω νη η μου προς Ku ρι ov ε κε κραξα φω νη
 η μου προς Ku ν ρι ov ε δε η η θην
E^{B8} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
 μου την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω
E^{B8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
 συ εγνως τας τρι βους μου

E ^{B8} ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^ε ^χ

K ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον ^Δκαι ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ε ^χ

A ^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου ^ε ^χ

E ^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω αντων ^ε ^χ

P ^{B8} οσ σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα ^ε ^χ

P ^{B8} ν ν σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ^ε ^χ

(Τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου)

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ^ε ^χ του ε ξο μο

λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου ^ε ^χ

H ^{Πα} θε λον δα κρυ σιν ε ξα λει ψαι ^π ^{β8} των ε μων

πται σμα των Κυ υ οι ε το χει ρο γρα φον **ε** και το ν
 πο λοι πον της ζω ης μου **π** δι α με τα νοι οι
 ας ευ α ρε στη σαι σοι **ε** αλλ ο ε χθρος α πα
 τα α με και πο λε μει την ψυ χην μου **π** Κυ υ οι ε
 πριν εις τε λος α πο λωμαι σω σονμε **ε**

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι **ε** ε ως ου αν τα πο δω

ως μοι **ε**
Τις χει μα ζο με νος και προ στρεχων **π** τω λι με
 νι του ου τω ου δι α σω ζε ται **ε** η τις ο δν νω με
 νος και προ σπι πτων **π** τω ι α τρει ω του τω ου θε
 ρα πεν ε ται **ε** Δη μι ουρ γε των α πα αν των και ι
 α τρε των νο σουν των **π** Κυ υ οι ε πριν εις τε λος α πο λω
 μαι σω σονμε **ε**

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέχραξά σοι **ε** Κυ οι ε Κυ οι ε **Δ**

ει σα κου σον της φω νη ησμου **ε**
Πλυ νον με τοις δακ ρυ σι ι μου Σω τηρ **ε** ο τι ρε ρυ

πωμαι εν πολλαι αις α μαρ τι ι αις δι ο και προ σπι
 πτωω σοι η μαρτον ε λε η σονμε ο Θε ος
Πα
Bx
π
η
σ
θ
ε
την
φω
νην
Δ
χ
της
δε
η
σε
ω
ωσμου
χ

Π
Bx
ρο
βατον
ει
μι
της
λο
γι
κης
σον
ποιμνης
και
προς
ε
κα
τα
φε
εν
γω
τον
Ποι
με
να
τον
κα
λον
ζη
τη
σο
ον
με
τον
πλα
νη
θε
εν
τα
ο
Θε
ος
και
ε
λε
η
σον
με
χ

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἡχος Λ Πα Ρ

Στιχ. ε'. Ἔαν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;
Δ
ο
τι
πα
ρα
σοι
ο
ι
λα
σμος
ε
στι
Δ

Π
τω
χεν
σας
ο
πλ
σι
ος
Χρι
στε
Δ
δι
ο
πτω
χεν
σα
σας
π
α
θα
να
σι
αν
και
ελ
λαμψιν
π
δι
ο
πτω
χεν
σα
ντα
π
η
δο
ναις
τ
βι
ι
τ
δ
α
ρε
ταις
με
πλ
τι
σον
και
πε
νη
τι
Λα
ζα
ρω
με
συν
ταξον
της
τ
πλ
8
σι
τ
με
π
τι
μω
ρι
ι
ας
ε
ξαι
ρ
μενος
Δ
και
γε
ε
νης
της
ρ
Δ

α πο κει με ε νη ης μοι πq

Στίχ. Σ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε. Δδ

ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, Δδ ηλ πι σεν η ψυ χη

μθ ε πι τον Ku ρι ov Δδ

Kα κι αν ε πλ8 τη σα δει νως Δδκαι τρυ φην η γα πη

σα πq και των εν βι ω α πη λαυ σα α η δο νω ων Ku

ρι ε πq και πυ ρος γε ε ε νης Δδ ν πο δι κος γε γο

να πq λι μωτ τοντα τον ν8ν μθ ως Λα ζαρον πα ραβλε ε ψα με

νος πq προ πυ λω ων των θει ων πρα ξε ων δδ ερ ριμ με νον

οι κτειρον με Δε ε σπο ο τα πq

Ἐτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Νεφέλην σε φωτός. Ἡχος πq Πα φ

Στίχ. Ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, Δδ ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας Δδ ελ πι σα τω Iσ ρα ηλ ε πι τον Ku ρι ov Δδ

Tην ε κτην των σε πτω ων Nη στει ων E βδο

μα α δα προ θυ μως α παρ χο με νοι πq Ku ρι ω

προ ε ορ τι ov ν ν μνον Δδ των Ba ī ων α σω

μεν πι στοι ^π_q ερ χο με νω εν δο ο ξη δυ να α
 μει Θε ο τη τος ^Δ_δ ε πι την I ε ρε σα λημ νε
 κρωω σαι τον θα να τον ^π_q δι ο ε τοι μα σωμεν ευ
 σε βως ^Δ_δ τα της νι κησυμ βο ο λα τες κλα δγετων α ρε
 των ^Δ_δ το Ωσαν να εκ βο η η σαι ^Δ_δ τω Ποι η τη η τε
 παντος ^π_q

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἡχος ♪ Πα φ

Στίχ. η'. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ_δ εκ πα σων των

α νο μι ων αν τε ^Δ_δ
Tης α σε βει ας κα θει ει λες τα ο χν ρω
 μα τα ^π_q εν τη ν πο μο νη σθ ^Δ_δ Α θλο φο ρε Κυ
 ρι 8 ^π_q και νι κην 8 ρα νο θεν ε δε ε ξω σο φε ^Δ_δ
 μη 8ν παν ση δε ο με νος ^π_q ν περ των πι στει τε
 λε ντων την ι ε ραν ^Δ_δ και σε βα σμι ον σθ α α θληη
 σιν ^π_q

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, Δ
δ

παντες οι λα οι δ

Tραγείας εργασίας στωσ γεραμ
δο μεν πρώτη θλη τι κακος κα μα τραγείας δι η νυ σας
χαιρων πρώτη ετρισμα καρον περ χρι στα τρασταν
ρον υπο μει ναντος πρώτη α γι αν στη μην μην
περι χαρων πρώτη εργασίας μεν εν α ασμα α σιν πρώτη

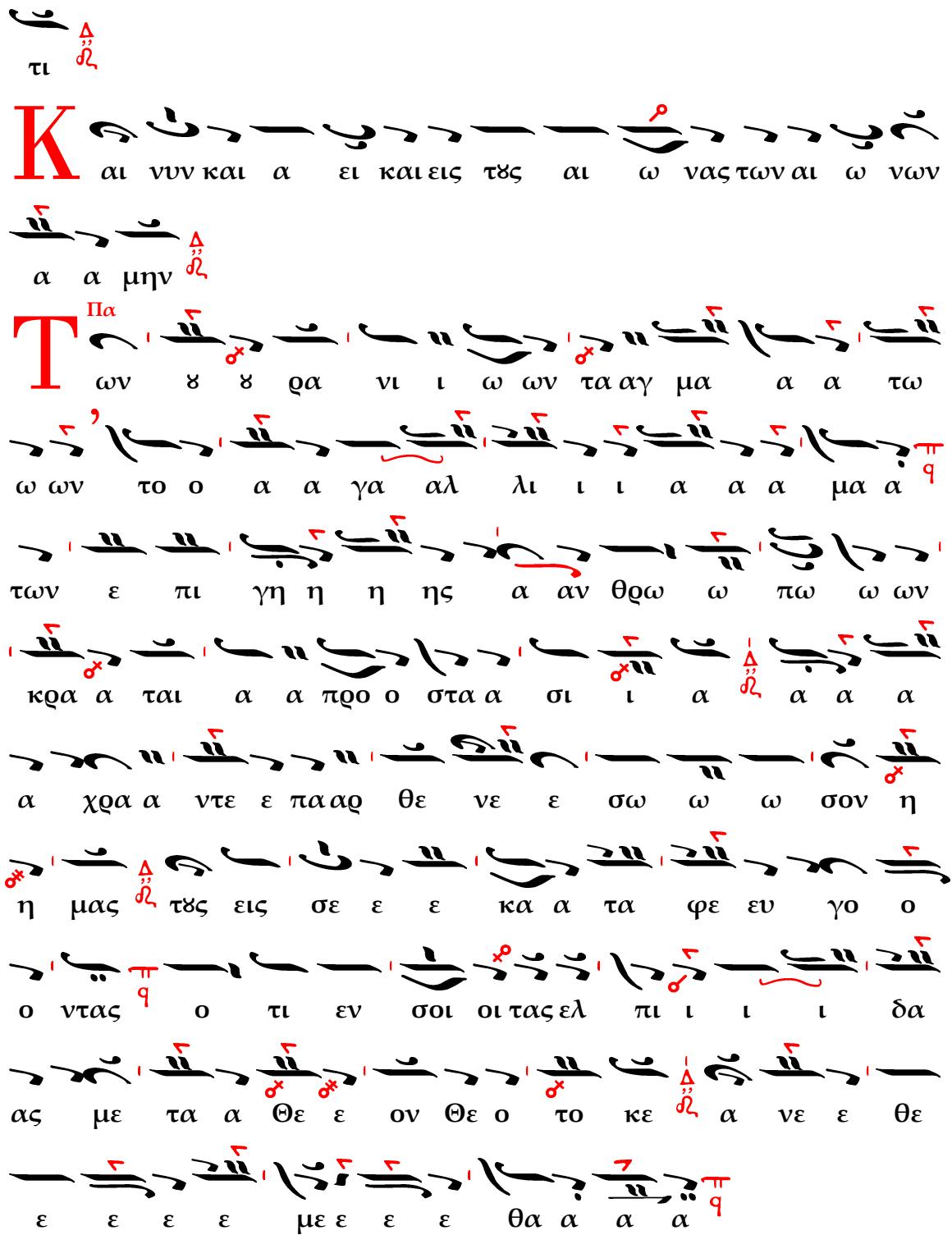
Στίχ. ι'. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου Δ μενεις τον αι ω ω να δ

Hτων λει ψα νων στη η κη Ι ε ρο μαρ τυς
χριστη πρώτη μος εκ βλυ ζει των ι α σε ων ρει
θρα πρώτη και παντων καταρ δευ ει των ευ σε βων δι τας καρ δι
ας παρ νη πρώτη των προσ φοι των των ε κα στο τε
εν αν τη δι και ν μνην των τραγείας α γω ω να ας στη πρώτη

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΗΧΟΣ ΠΑΡ

Δοξα Πα τρι και γι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α

* * *

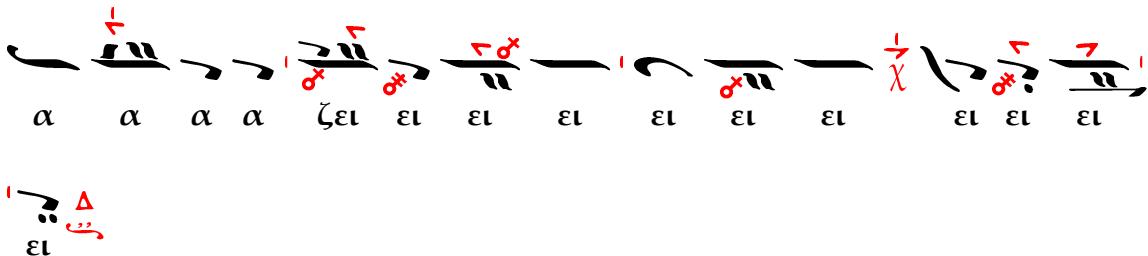
Εἶσοδος. Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὔχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἐσπειρινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * "Αξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἅχος Δι θ.

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τά
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σθ 8 8 χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δν υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μνθ 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η η ην ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

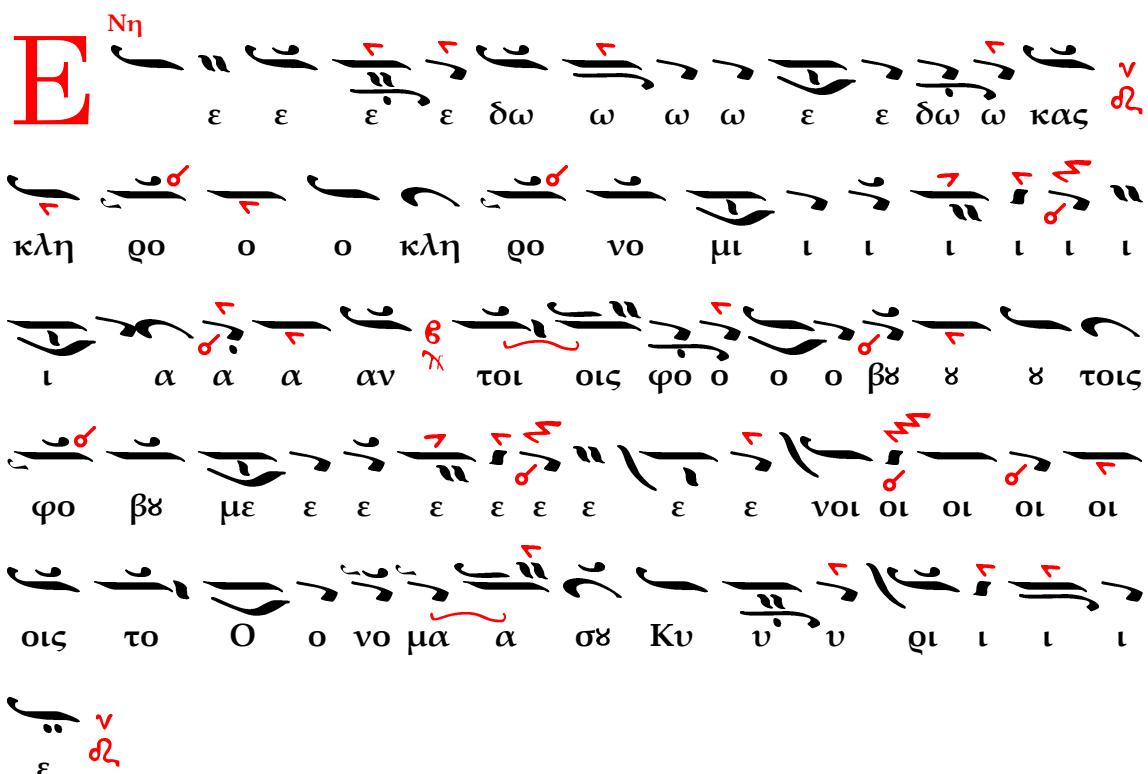

ТО МЕГА ПРОКЕИМЕНОН

‘Ο διάκονος: ‘Εσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως·

Ἡχος πᾶν οὐ

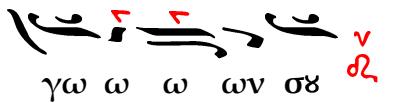
Στίχ. α'. Άπο τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα **ε** **χ** εν τῷ

τὸ αὐτό.

”Εδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ εἰς τὸν πτερὸν νυνέν — "Ἄγιον

τὸ τρίτον

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Είτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Είπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

**Κύριε παντοκράτορε, ο Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ύπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

”Επι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ιερέων, ιεροιμονάχων, ιεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

”Ετι δεόμεθα ύπερ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἔκκλησίας ταύτης.

”Ετι δεόμεθα ύπερ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ύπερ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

”Ετι δεόμεθα καὶ ύπερ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ύπερ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ύπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμην.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμην.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Είτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνωσ·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Οἱ ερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

·Ο χορός· Σοί, Κύριε.

·Ο ιερεὺς τὴν εὔχην τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ εὐθὺς φάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου δίς καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ.

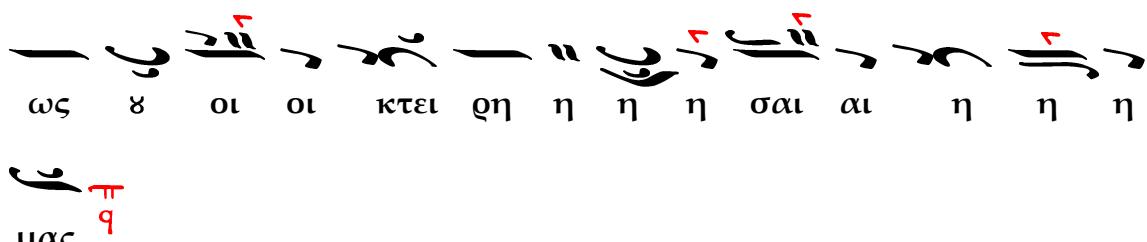
Ιακώβου Πρωτοφάλτου.

Κε
 σα α αν θρω ω ω ω πον τά
 δε ε λε ε ε ε η λω ω ω ω ω
 ω σω ω ω ω ω ω με εν το καρ τε ρε
 ε ε ε ε ε ες και αι λαι αι αι μα α
 α α α κρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 θυ ν ν ν ν ν ν ν και μα κρο θυ μον προ
 ο ο ο ο ος το ο ο ο ο συ υν α α α αν
 τω ω ω ω ω ω ω ω τά Α βρα α α α α α α
 α αν κο ο ο ο ο ο ολ ποι οι οι οις εν θαλ
 πο ο ο ο με ε εν θαλ πο ο με ε νοι βο
 α α α α α α α α α α α αν
 δι και ο κρι ι ι ι τα Κυ υ ν ν ν
 ν ν ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α α
 α α α γα α δο ξα σοι ω

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἔχος Λ Πα φ

Στίχ. Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. **π** Ἰδού, ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων, **π** αὐτῶν **π** ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, **π** οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, **π** **ε**

Θ Πα
αν μα στη τ⁸ Σω τη η η ღος η δι η μας φι λαν
M Πα
θρω πο ος γνω ω ω ω ω μη **π** των μελ λον των γα
αρ τη ην γνω ω σιν **π** ως πα ღο ο ντων κε ε κτη
π
με ε ε ε νος **π** τ⁸ Λα ζα α α ღο και τ⁸ πλ⁸ σι 8
Δι **π** Πα
τον βι ον ε ε στη λι ι ι τε ε ε εν σε ε **π** των ε
π
κα τε ღων το ο τε ε λος **π** ε νο ο πτρι ζο ο
π
ο ο με ε ε ε νοι **π** τ⁸ μεν φυ γω ω μεν το α πη
M Πα
νες και μι ι σα α αν θρω ω ω πον **π** τ⁸ δε ζη
π
λω ω σω ω μεν **π** το καρ τε ღες και αι μα κρο ο ο ο

θυ ν ν ν μον προς τοις συν α αυ τω ω τς Α βρα
 α αμ κο ο ολ ποιοις εν θαλ πο με νοι οι βο ο α αν
 Πα δι και ο κρι ι ι τα α α Κυ ν ρι ι ε δο ο
 ο ο ξα α α α σοι

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Ὕχος ḥ Πα φ

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ^Δ
 ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.^Δ
 Τὸ δονειδος τοῖς εὐθηγοῦσι,^Δ και η ε ξε δε νω σις ^Δ τοις

ν πε ρη φα α νοις

Tη πρε σβει α Κυ ρι ε παν των των Α γι ω ων
 και της Θε ο το ο κρ την σην ει ρηνηνδος η μιν
 και ε λε η σον η μας ως μο νος οι κτιρ μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αὐτόμελον. Ὅχος ὁ αὐτός.

Ὕχος ḥ Πα φ

Tων ο ρα νι ων ταγ μα α των το α γαλ λι
 α μα των ε πι γης αν θρω πων κρα ται α προ

στα σι α [¶] α χραντε Παρ θε νε σω σον η μας ^Δ τχεις
 σε ε κα τα φευ γον τας [¶] ο τι εν σοι τας ελ
 πι δας με τα Θε ον ^Δ Θε ο το κε α νε θε ε
 με ε θα α α α [¶]

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὅφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ο Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεού καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ο χορός: Ἄμήν.

**Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἑκάστῳ τῶν ὅποιων
ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.**

Ἅχος Ἀρά
Κεφ

H ε ο το ο κε Παρ θε ε νε **υ** χαι ρε κε χα

ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα

σθ **υ** **η** εν λο γη με νη η συ εν γν ναι **ξι** **υ** και εν λο

γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ **υ** **η** ο τι Σω

τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων **η** **η** μων **η**

B α πτι στα τθ Χρι στθ **υ** παν των η μων μνη σθη

πι **υ** **η** ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων **η** σοι

γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε εν ειν ν περ η μων **η**

I κε τεν σα τε ν περ η μων **υ** α γι οι Α πο στο

λοικαι Α γι οι πα αν τες **υ** ι να ρυ σθω μεν κιν δυ νων

και θλι ψεων **η** ν μας γαρθερ μας προ στα α τας **η** προς τον

Σω τη η ρα κε κτη με ε θα **η**

Γ πο την σην εν σπλαγχνι ι αν **υ** κα τα φε εν γο

μεν Θε ο το κε **η** τας η μωων ι κε σι ι ας **υ**

μη πα ρι ι δης εν πε ρι στασει **η** αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω

σαι η μας **ν** μο ο νη α γνη **ν** μο ο νη ευ λο γη
 με νη η η η **η**

Ο ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον **μ'**.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξότεραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὁνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Οἱερεύς: Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (**ἢ τοὺς ἄρχοντας**) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (**ἢ τὴν ἀγίαν μονὴν**) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἑκάστῃ ἕνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ιβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'**. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς δὲ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (**τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), [οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὔχῶν φάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἄχος Δι Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τεν εις
 Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φεν γον
 των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σο
 χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
 κιν δν υ υ νοι οις και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
 οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
 σμα α α τω ων πο ο ολ λων Μη τε ε ε ε
 ε ερ τ8 8 8 Θε 8 8 8 τ8 8 γ υ ψι ι ι

Καὶ ὁ Ἱερεύς, στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Αμήν.

* * * * *